

Actrice Rian Gerritsen mag dan thuis de kostwinner zijn en een partner hebben die het over het algemeen allemaal prima onder controle heeft, het huishouden levert zelfs haar nog weleens een stressmomentje op. „Laatst stond ik in de keuken nog tegen mijn vriend te gillen over de nieuwe blikopener die we hadden aangeschaft.”

‘Leven en laten leven’

DOOR ESTHER KLEUVER

AMaar zo chaotisch als bij Marjolein, het personage dat ze de komende maanden vertolkt in *Huisvrouwen bestaan niet*, gaat het er bij Rian Gerritsen (1971) thuis zeker niet aan toe. „Dat met die blikopener ging natuurlijk eigenlijk helemaal nergens over, maar ik denk dat veel vrouwen dat wel herkennen. Dat er even dusdanige irritatie is, dat er kortsluiting ontstaat. Zo kan ik er bijvoorbeeld ook niet zo goed tegen om weg te gaan terwijl de afwas nog in de vaatwasser moet. Voor ik de deur uitga, wil ik het huis netjes aan kant hebben. En ik weet heus wel dat mijn vriend dat echt wel in orde maakt, maar zoiets moet dan van mij meteen gebeuren.” „Maar hoewel ik mezelf ook bepaald geen modelhuisvrouw zou willen noemen, lijkt ik verder inderdaad totaal niet op Marjolein”, lacht de actrice. „Zij probeert als werkende moeder met meerdere kinderen alle ballen in de lucht te

houden, maar maakt er ondertussen een enorme puinhoop van. Zo erg is het bij mij gelukkig niet.”

Kindertraktaties

Hoewel Gerritsen en haar personage totaal anders met veel dingen omgaan, lopen ze zeker ook tegen dezelfde problemen aan. En juist die herkenbaarheid van uitpuilende wasmanden, gedoe met kindertraktaties, de juiste frequentie van het verschonen van je beddengoed en de eeuwige *struggle* met dat huishouden verklaren ongetwijfeld het succes van de verfilming van het boek *De Huisvrouwmonologen* van Sylvia Witteman. De komedie *Huisvrouwen bestaan niet* (2017), met Jelka van Houten, Eva van de Wijdeven en Loes Luca in de hoofdrollen, behaalde zelfs de Gouden Film-status. Het draait ook in de voorstelling om drie vrouwen die ieder zo hun eigen methodes hebben om te dealen met de combinatie van relaties, werk en kinderen. De aan smetvrees en levensangst lijdende Gijsje (Anouk Maas), haar halfzus Marjolein en hun extravagante moeder Loes (Lieneke le Roux) proberen elkaar onder het

WE KUNNEN ALS VROUWEN NOG WEL IETS VAN ELKAAR LEREN IN PLAATS VAN ELKAAR STEEDS TE BEKRITISEREN.

Rian Gerritsen

genot van een wijntje te overtuigen van hun eigen gelijk. „We doen dat in een soort combinatie van cabaret en toneel, waarbij er ook veel interactie is met het publiek. Zelf hou ik heel erg van het opzoeken van het tragische in de humor. Dat het zeer doet, maar dat je er ook om kunt lachen.”

Balans

Volgens Gerritsen, die zelf een dochter van tien heeft en het moederschap en haar werk zo goed en zo kwaad als het gaat in balans probeert te houden („Ik zou soms ook wel wat meer rust, reinheid en regelmaat willen”), kunnen vrouwen nog wel iets van de voorstelling opsteken. „Het gaat voor mij heel erg over leven en laten leven. We kunnen als vrouwen nog wel iets van elkaar leren in plaats van elkaar steeds te bekritisieren.” Zelf weet ze inmiddels heel goed dat ze echt een leukere moeder is als ze ook werkt. Door haar rol van moeder Kim in de tv-serie *De Luizenmoeder* is ze qua bekendheid bij het grote publiek een beetje boven komen drijven, maar eigenlijk heeft ze sinds

Kan gebeuren

Elke week richt cabaretier en zanger Richard Kemper (50), bekend van het duo Veldhuis & Kemper zijn ongewone blik op het gewone.

Dit weekend gaat ons nieuwe cabaretprogramma in première in de Schouwburg van Haarlem. Het had allang af moeten zijn, maar er kwam even een pan demietje tussen. Is het nu af? Dat weet je nooit. Meestal als ik denk dat iets 'af' is, zit ik ernaast. Denk aan een persconferentie waar nog een laatste vraag wordt gesteld en Hugo de Jonge belooft een kort antwoord.

Of de hoofdrolspelers uit de politiek die plechtig beloven dat uitgliers zoals 'functie elders' nooit meer voorkomen en toch hele boekwerken in de trein vergeten. 'Kan gebeuren', zeggen ze in Den Haag.

Kan gebeuren?! Dat zeggen vrouwen die met vriendinnen een weekje naar Sankt Johann gaan en daar tijdens de après ski per ongeluk met hun tong in een andere mond dan die van hun eigen man struikelen. Dat zeggen pubers die vier vriendjes mogen uitnodigen tijdens jullie weekendje weg en het worden er vierendertig! Dat zeggen mannen die per abuis een dickpic sturen naar de groepsapp met alle ouders van het hockeyelftal van z'n dochter. Maar bij de formatie? Kan gebeuren?

Nee Gert-Jan, dat hadden we bij jou niet verwacht. Ik had je best hoog zitten, ondanks ons fundamentele verschil van opvatting over de hoogste in rang. Jij denkt dat dat een zure man is die een probleem heeft als mensen van hetzelfde geslacht van elkaar houden, ik denk dat het een bloedmooie vrouw is die ons gunt dat we in vrijheid van elkaar genieten. Maar omdat we het allebei niet weten, hoeft dat geen probleem te zijn. Maar jij bent betrouwbaar! Jij bent de vleesgeworden beige jas onder de politici, de Lundia-boekenkast onder de fractieleiders, de Seat Arona met verhoogde instap onder de lijsttrekkers. Dan kom je toch niet weg met 'kan gebeuren'?

Als je nou nog katholiek was, had ik het nog begrepen. 'Wij' hebben de biecht en roepen als bekend wordt dat 330.000 jongens binnen de Franse kerk zijn misbruikt vrolijk 'Ça peut arriver'. Maar jij bent protestants! Die nemen verantwoordelijkheid en geloven in schuld en boete. 'Kan gebeuren' heb ik nergens zien staan in het grote boek.

Wat wonderlijk genoeg wel kan gebeuren, is dat een Kamerlid een boek schrijft waarin hij bewonderend over het Derde Rijk van Hitler spreekt en een paar jaar later een ander parlementslid bedreigt met tribunalen. Was niet persoonlijk bedoeld, zei je later onder druk. Nee, dat zei mijn zoon ook laatst toen ie me een ouderwetse, veel te strenge, dikke lamzak met een onderkin noemde. Niet persoonlijk pap!

De meeste mensen willen dat de voorzitter van de Tweede Kamer de volgende keer ingrijpt en spreektijd ontnemt. Ik zeg juist, geef de man meer spreektijd! Vertrouw op het inschattingvermogen van de meeste Nederlanders en het lost zich vanzelf op.

Even terzijde, is er niemand die het gekokketeer met ongevaccineerden als 'de nieuwe Joden' een beetje dom vindt? In het land waar de meeste nieuwe Joden leven (Israël) zijn ze allang toe aan de derde prik en is het aantal besmettingen twintig keer zo laag als bij ons. Hoe dan ook, juist in ons land waar we pal staan voor ieders geluid moeten we niemand de mond willen snoeren. Dat zou precies ondergraven waarom we het zo walgelijk vinden wat er wordt uitgekraamd. Nodig Pepijn uit in alle talkshows, geef hem een over-de-kookitem in *Koffie-tijd* en push hem als enige zwarte piet in het *Sinterklaasjournaal*. Ik weet zeker, hoe meer we van Pepijn zien en horen, hoe eerder we er klaar mee zijn en weer door kunnen waar we waren. Een tolerant, zinnig en respectvol land. Kan zomaar gebeuren.

Instagram @richardkemper

Rian Gerritsen, Anouk Maas en Lieneke Roux (v.l.n.r.) zoeken tijdens de voorstelling ook contact met het publek. FOTO WILLEM VAN WALDERVEEN

haar afstuderen aan de toneelopleiding in Arnhem in 1997 nooit om werk verlegen gezeten. „Ik ben begonnen in het jeugdtheater en dat is voor mij zo ongelooflijk leerzaam geweest. De gesprekken die je daar na aftoep met je publiek voert, die neem je echt mee in de rest van je werk. Toch heb ik op een gegeven moment wel aangegeven dat ik een beetje weg wilde uit die hoek en dan slaat het ook meteen helemaal de andere kant op, lijkt wel, want nu lijkt ik weer vooral in de commerciële hoek te zitten. Ook heel leuk trouwens.” Veel klasgenoten haakten na de opleiding af. „Ik had mezelf na school vijf jaar de tijd gegeven om een carrière op te bouwen. Ik wilde het van kinds af aan al zo graag. Stond ik op school weer Madonna te playbacken. En als er niet genoeg kinderen waren om op te treden, dan vulde ik de rest van het programma wel.”

Vader

Na initiële afwijzingen van de toneelopleidingen en twee jaar een studie dramatherapie te hebben gevolgd, was het haar vader die haar het zetje gaf om het nog eens te proberen. „Mijn vader zat in een stoer muziekbandje en mijn moeder was volgens mij ook liever actrice geworden, maar ze werkten uiteindelijk allebei in de zorg. Ik ben blij dat ik er wel voor ben gegaan. Want hoewel het echt niet altijd makkelijk is of een vetpot, het is het mooiste vak dat er is.”

T/m 6 maart te zien in heel Nederland. Info: rep.nu

